

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

#protovoulia_dimosio_nero

13 Νοεμβρίου 2025

Το “σχέδιο κατά της λειψυδρίας” δεν είναι σχέδιο για το δημόσιο νερό, είναι σχέδιο για τους εργολάβους και την εμπορευματοποίηση

Μια μέρα μετά το σχέδιο προϋπολογισμού **2,5 δισ. ευρώ** που παρουσίασε η κυβέρνηση για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας, ο υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Παπασταύρου σημείωσε, στον ΣΚΑΪ, στις 31.10.2025 : *«Υπάρχει πάντα η υδρολογική εκτίμηση ότι αυτό είναι μια καμπύλη που ξαναγυρνά. **Αν δεν βρέξει, η Αττική είναι διασφαλισμένη τουλάχιστον για 4 χρόνια με τα μέτρα που παίρνουμε**».*

Υπάρχει τελικά λειψυδρία ή όχι; Το πρόβλημα είναι τώρα ; ή θα υπάρξει πρόβλημα μετά από τέσσερα ακόμα χρόνια ανομβρίας; Η αιτία είναι η προβλεπόμενη εξαιρετικά παρατεταμένη ανομβρία ; ή οι πολιτικές διαχείρισης των αποθεμάτων νερού και του πόσιμου νερού;

Πίσω από τη ρητορική της «ανθεκτικότητας» και της «προσαρμογής» μάλλον βρίσκεται ένα πλέγμα **φαραωνικών έργων, εκτροπών και αφαλατώσεων**, που αναβιώνει τη λογική του περασμένου αιώνα: *αντλώ – καταναλώνω – απορρίπτω*.

Πρόκειται για ένα μοντέλο διαχείρισης του νερού που στηρίζεται στην αύξηση της προσφοράς με κάθε κόστος, χωρίς ουσιαστική αναφορά και μέτρα που επενδύουν στην εξοικονόμηση, την επαναχρησιμοποίηση και την κοινωνική συμμετοχή.

- **Ένα σχέδιο χωρίς επιστημονικό και κοινωνικό έρεισμα**

Το λεγόμενο «μεγάλο έργο της γενιάς μας», η **μερική εκτροπή των ποταμών Κρικελιώτη και Καρπενησιώτη προς τον Εύηνο** (έργο “Εύρυτος”), δεν αποτελεί απάντηση στη λειψυδρία αλλά **αναπαραγωγή ενός παρωχημένου μοντέλου υδροδότησης**.

Η εκτροπή υδατικών πόρων από τη μια υδρολογική λεκάνη στην άλλη παραβιάζει βασικές αρχές βιώσιμης διαχείρισης και απειλεί οικοσυστήματα άριστης οικολογικής κατάστασης στην Ευρυτανία. Δεν πρόκειται για επιστημονικά τεκμηριωμένη επιλογή, αλλά για πολιτική απόφαση που **αγνοεί την ίδια τη νομοθεσία περί μη εκτροπής** και τα διαθέσιμα υδρολογικά δεδομένα.

Ακόμη και αν υλοποιηθεί, το έργο δεν προσφέρει (και σίγουρα όχι από μόνο του) λύση μακροπρόθεσμη. Απλώς **μεταθέτει το πρόβλημα** και καταναλώνει πολύτιμους πόρους, αφήνοντας πίσω του ένα βαρύ περιβαλλοντικό αποτύπωμα.

Παρουσιάζει εσφαλμένα το πρόβλημα κινδύνου λειψυδρίας στην Αττική αποκλειστικά ως ζήτημα ανεπαρκούς προσφοράς υδατικών πόρων και όχι *ως ζήτημα πολιτικών διαχείρισης αποθεμάτων, χρήσεων νερού και μοντέλου διαβίωσης και ανάπτυξης*.

- **Το νερό δεν είναι εμπόρευμα**

Το σχέδιο που ανακοίνωσε η κυβέρνηση εντάσσεται σε μια ευρύτερη στρατηγική **εργολαβικής κερδοφορίας και συγκεντρωτισμού**.

Με τη δημιουργία δύο «υπερ-πυλώνων» ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ και την υποχρεωτική απορρόφηση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ), επιχειρείται να μετατραπεί η διαχείριση του νερού σε **αγορά**, με τις τοπικές κοινωνίες σε ρόλο θεατή. Η Ρυθμιστική Αρχή (ΡΑΑΕΥ), οι fast-track διαδικασίες και οι απευθείας αναθέσεις θυμίζουν περισσότερο μοντέλο Θεσσαλίας (όπου παραδόθηκε η διαχείριση του νερού στον ΟΔΥΘ για να μοιράζει παχυλές αμοιβές και εργολαβίες) παρά στρατηγική βιώσιμης ανάπτυξης.

Η επόμενη πράξη του έργου θα είναι, αναπόφευκτα, **η αύξηση των τιμολογίων** και η εμπορευματοποίηση ενός δημόσιου αγαθού που κατοχυρώθηκε με αγώνες και αποφάσεις του ΣτΕ ως μη ιδιωτικοποιήσιμο.

- **Υπάρχει άλλος δρόμος**

Η αντιμετώπιση οποιουδήποτε κινδύνου λειψυδρίας δεν απαιτεί αέναες εκτροπές και νέες σήραγγες μεταφοράς νερού από απομακρυσμένα γεωγραφικά και υδατικά διαμερίσματα. Απαιτεί **ορθολογική διαχείριση και όχι επεκτατική δέσμευση υδατικών πόρων υπέρ ενός μη βιώσιμου υδροκέφαλου και υδροβόρου μοντέλου σε βάρος της Περιφέρειας**.

Τα ίδια τα στοιχεία δείχνουν ότι στην Αττική χάνονται πάνω από **15% των ποσοτήτων** του διυλισμένου νερού πριν φτάσουν στον καταναλωτή. Η μείωση των διαρροών και η αξιοποίηση του **ανακτημένου νερού** από τους βιολογικούς καθαρισμούς (Ψυττάλεια, Θριάσιο, Μεταμόρφωση) μπορούν να αποδώσουν δεκάδες εκατομμύρια κυβικά ετησίως – πολύ περισσότερα από όσα θα «μεταφέρει» μια ακόμα εκτροπή.

Ο **περιορισμός των τεράστιων απωλειών στην άρδευση**, όπου κατευθύνεται πάνω από το 85% του νερού με τη δημιουργία κλειστών και αυτοματοποιημένων αρδευτικών δικτύων, είναι ένας ακόμη τομέας που θα εξασφάλιζε **τόσο την ενίσχυση των αγροτών όσο και τα υδατικά διαθέσιμα** για την ύδρευση της Αττικής.

Η **εξοικονόμηση, η ανακύκλωση, η επαναχρησιμοποίηση, η συλλογή όμβριων υδάτων, η αντικατάσταση του πόσιμου νερού σε χρήσεις** που δεν απαιτείται υψηλή ποιότητα (π.χ. πότισμα και καθαριότητα εξωτερικών χώρων), η προστασία και η ανασύσταση ποταμών, η αύξηση των διαπερατών επιφανειών αποτελούν τις πραγματικές, σύγχρονες λύσεις που εφαρμόζουν άλλες πόλεις στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Με τα έργα που εξαγγέλλονται, ενισχύεται ακόμη περισσότερο η υπερσυγκέντρωση και η αλόγιστη ανάπτυξη υδροβόρων δραστηριοτήτων στην Αττική όπως το mega project στο Ελληνικό, ο υπερτουρισμός, τα datacenters κ.α.

- **Το νερό είναι δικαίωμα και δημόσιο αγαθό – όχι επενδυτικό προϊόν.**

Αντί για ατεκμηρίωτα εργολαβικά mega-projects και επικοινωνιακή διαχείριση της πρόθεσης αύξησης των τιμολογίων και των απευθείας αναθέσεων, η Πολιτεία οφείλει να χαράξει ένα **ολοκληρωμένο σχέδιο διαχείρισης της ζήτησης νερού**, με:

- επιστημονική τεκμηρίωση των προτεινόμενων μέτρων στη βάση δεδομένων και όχι επικοινωνιακός εκφοβισμός των πολιτών

- ορθολογική διαχείριση του αγροτικού νερού (αρδευτικά δίκτυα-χρήσεις κλπ)
- μείωση απωλειών στα δίκτυα μεταφοράς και διανομής,
- επαναχρησιμοποίηση και εμπλουτισμό υπόγειων υδροφορέων,
- προώθηση τοπικών έργων συγκράτησης, συλλογής και αποθήκευσης νερού,
- ενίσχυση των ΔΕΥΑ με πόρους, προσωπικό και ενεργειακές διευκολύνσεις,
- άμεση πλήρη στελέχωση με όλο το αναγκαίο τακτικό προσωπικό πλήρων δικαιωμάτων των ΕΥΔΑΠ-ΕΥΑΘ
- ουσιαστική ενημέρωση και συμμετοχή των πολιτών,
- και πάνω απ' όλα **διαφάνεια, κοινωνικό έλεγχο και δημοκρατικό σχεδιασμό.**

Για άλλη μια φορά καλούμαστε να παλέψουμε ενάντια σε ένα κυβερνητικό σχέδιο με ανυπολόγιστο κόστος.

Σας καλούμε να διεκδικήσουμε **μια δημόσια, κοινωνικά δίκαιη και περιβαλλοντικά υπεύθυνη διαχείριση του νερού.**